

อนุสัญญาระหว่างประเทศไทยและประเทศสวีเดน
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรสวีเดน

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

1. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือในนามของส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

2. ภาษีที่ปวงที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้นหรือจากองค์ประกอบต่างๆ ของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุนให้ถือว่า เป็นภาษีเก็บจากเงินได้

3. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับ ได้แก่

ก) ในประเทศไทย

(1) ภาษีเงินได้ และ

(2) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

ข) ในประเทศสวีเดน

- (1) ภาษีเงินได้ของรัฐรวมทั้งภาษีที่เก็บจากกะลาสีเรือ และภาษีเก็บจากบัตรแลกเปลี่ยน
- (2) ภาษีเก็บจากกำไรที่ยังไม่ได้แบ่งสรรของบริษัท และภาษีเก็บจากส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับการลดลงของทุนหรือการเลิกบริษัท
- (3) ภาษีเก็บจากนักแสดงสาธารณะ
- (4) ภาษีเก็บจากการแบ่งปันกำไร และ
- (5) ภาษีเงินได้ที่ท้องถิ่น

(ต่อไปนี้เรียกว่า "ภาษีสวีเดน")

4. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในประการสำคัญซึ่งบังคับจัดเก็บเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่กล่าวถึงข้างต้นหลังจากวันที่ได้มีการลงนามในอนุสัญญานี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งแก่กันและกันเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนด หรืออาจกำหนดในภายหลังให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิภายในพื้นที่นั้นๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดิน ท้องทะเล และดินใต้ผิวดิน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติของพื้นดิน ท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน

ข) คำว่า "ประเทศสวีเดน" หมายถึงราชอาณาจักรสวีเดนและรวมถึงพื้นที่ภายนอกทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรสวีเดนซึ่งตามกฎหมายของประเทศสวีเดนและกฎหมายระหว่างประเทศเป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรสวีเดน อาจใช้สิทธิในการสำรวจและหาประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นดิน ท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน

ค) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา กองมรดก บริษัทและคณะบุคคลอื่นใด

ง) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคล หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษี

จ) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศสวีเดนแล้วแต่บริบทจะกำหนด

ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาและวิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ช) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือหรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เว้นแต่เมื่อเรือหรืออากาศยานที่เป็นเพียงการดำเนินการระหว่างสถานที่ในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(1) บุคคลธรรมดาใดๆ ที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(2) นิติบุคคลใดๆ ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพเช่นนั้นตามกฎหมาย ที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

ฅ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(1) ในประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบ อำนาจ

(2) ในประเทศสวีเดน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ หรือเจ้าหน้าที่ ผู้ถูกระบุให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

ฉ) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีไทยหรือภาษีสวีเดนแล้วแต่บริบทจะกำหนด อย่างไรก็ตามคำนี้จะไม่รวมถึง ค่าปรับ เงินเพิ่ม หรือดอกเบี้ย สำหรับการชำระภาษีหลังกำหนด

2. ในการใช้บังคับบทแห่งอนุสัญญาโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้เป็นอย่างอื่นให้มีความหมาย ซึ่งคำนั้นๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนด เป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง"หมายถึงบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งตาม กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานที่จดทะเบียนบริษัท สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่คำนี้ไม่รวมถึงบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งจะต้องเสียภาษีในรัฐนั้นเฉพาะจากเงินได้ ส่วนที่มีอยู่ในรัฐนั้น

2. โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังต่อไปนี้

ก) ให้ถือว่า บุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งตนมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลธรรมดานั้น มีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า บุคคลนั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัว และทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐอันเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญได้ หรือ ถ้าบุคคลธรรมดานั้น ไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่า บุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ หรือ ไม่มีที่อยู่ในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนเป็นคนชาติ

ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของรัฐหนึ่งรัฐใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" รวมถึงโดยเฉพาะ

ก) สถานจัดการ

ข) สาขา

ค) สำนักงาน

ง) โรงงาน

จ) โรงช่าง

ฉ) คลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้า และ

ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อแก๊ส เหมืองหินหรือแหล่งขุดทรัพยากรธรรมชาติอื่นใด

3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ในทำนองเดียวกันให้รวมถึง

ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือโครงการติดตั้ง หรือกิจกรรมตรวจควบคุมเกี่ยวกับการนั้นแต่เฉพาะในกรณีซึ่งที่ตั้งโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในระยะเวลาหนึ่งเกินกว่า

(1) 6 เดือน ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือการตั้งเครื่องบริภัณฑ์โรงงาน หรือเครื่องจักร รวมถึงการก่อสร้างเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อการติดตั้งเช่นว่านั้น

(2) 3 เดือน ในกรณีอื่นๆ

ข) การให้บริการรวมตลอดถึงการให้บริการปรึกษาโดยวิสาหกิจผ่านทางลูกจ้าง หรือบุคคลที่ว่าจ้างโดยวิสาหกิจเพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้นแต่เฉพาะในกรณีที่กิจกรรมในลักษณะนั้นได้มีอยู่ในประเทศนั้น (สำหรับโครงการอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน) ในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า 6 เดือนภายในรอบระยะเวลา 12 เดือนใดๆ

4. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้อยู่คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มิให้ถือว่ารวมถึง

ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ

ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อประโยชน์แห่งการแปรรูปโดยวิสาหกิจอื่น

ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อของสินค้า หรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศให้กับวิสาหกิจนั้น

จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมสำหรับวิสาหกิจอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

5. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 อยู่ในกรณีที่บุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6 กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง วิสาหกิจนั้นจะ

ถือว่ามิสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาแรกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมใดๆ ซึ่งบุคคลนั้นได้กระทำเพื่อวิสาหกิจนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าว

ก) มิและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้นเว้นแต่การกระทำของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่กิจกรรมทั้งหลายที่กล่าวถึงในวรรค 4 ซึ่งถ้ากระทำผ่านสถานธุรกิจประจำ จะไม่ทำให้สถานธุรกิจประจำนี้ เป็นสถานประกอบการถาวรตามบทบัญญัติของวรรคนั้น หรือ

ข) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้นแต่เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่งมูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า และดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือส่งมอบสินค้าหรือของในนามของวิสาหกิจอยู่เป็นประจำ หรือ

ค) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่จัดหาคำสั่งซื้อที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่น ซึ่งถูกควบคุมหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น

6. วิสาหกิจจะไม่ถือว่ามิสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญานั้น ผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่ตัวแทนเช่นว่านั้นได้กระทำทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งถูกควบคุมหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจ ตัวแทนนั้นจะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้ หากเป็นกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 5 บังคับ

7. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) จะไม่เป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของบริษัทอีกบริษัทหนึ่ง

8. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 7 กรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ขายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งสินค้าที่มีการผลิต ประกอบ เปลี่ยนแปลง บรรจุหีบห่อ หรือจัดการจำหน่ายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เพื่อ หรือในหรือตามคำสั่งของวิสาหกิจแรก และ

ก) วิสาหกิจใดวิสาหกิจหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการการควบคุมหรือร่วมทุนในวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข) บุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนในวิสาหกิจทั้งสอง

ดังนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้จะถือว่า วิสาหกิจแรกนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และดำเนินธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นผ่านสถานประกอบการถาวร

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากเกษตรกรรมหรือการป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะมีความหมายตามที่มิอยู่ในกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำว่าอสังหาริมทรัพย์ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเพื่อเป็นค่าตอบแทนการทำงานหรือสิทธิในการทำงาน ขุมแร่ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เรือเดินทะเล เรือและอากาศยานจะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บทบัญญัติแห่งวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นๆ
4. บทบัญญัติแห่งวรรค 1 และ 3 จะใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้ประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ข้อ 7

กำไรธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่เพียงที่ถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น
2. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 อยู่ กรณีวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - ก) การขายของหรือสินค้าในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น
 - ข) การดำเนินธุรกิจอย่างอื่นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับชนิดที่ก่อให้เกิดผลเช่นเดียวกับกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านทางสถานประกอบการถาวร

ในกรณีเช่นนั้นเงินได้หรือกำไรจากการขายหรือการประกอบกิจกรรมเหล่านั้นอาจถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรเว้นแต่ว่าวิสาหกิจนั้นแสดงได้ว่ากิจกรรมเหล่านั้นไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีเหตุผลอันสมควร โดยสถานประกอบการถาวร

3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 4 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรหรือเงินได้เป็นของ

สถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหาก และประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

4. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรให้ยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น
5. มิให้กำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
6. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้กำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละของยอดขายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวรหรือโดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค 3 ของข้อนี้ตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้นในการกำหนดกำไรอันอาจเป็นประเพณีเพื่อเก็บภาษีเช่นนั้น อย่างไรก็ตามวิธีที่ใช้ต้องเป็นไปในลักษณะที่ว่าผลเกิดขึ้นจากวิธีนั้นเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ตามข้อนี้
7. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อนๆ กำไรที่จะปันส่วนให้สถานประกอบการถาวรจะกำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
8. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้มิให้บัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติแห่งข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น
2. สำหรับเงินได้หรือกำไรที่สมาคมการคมนาคมทางอากาศสแกนดิเนเวียน แอร์ไลน์ ซิสเต็ม (เอส เอ เอส) ได้รับ บทบัญญัติของวรรคแรกจะใช้บังคับกับส่วนของเงินได้นั้นตามส่วนที่ เอ บี แอโรทรานสปอร์ต (ABA) ซึ่งเป็นหุ้นส่วนสวีเดนมีอยู่ในสแกนดิเนเวีย แอร์ไลน์ ซิสเต็ม (เอส เอ เอส)
3. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่จะลดภาษีที่บังคับจัดเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษีที่บังคับจัดเก็บ

4. ในทำนองเดียวกับบทบัญญัติของวรรคก่อนๆ จะใช้บังคับกับเงินได้หรือกำไรจากการเข้าร่วมกลุ่มร่วมธุรกิจ หรือร่วมอยู่ในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

1. ในกรณี

ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการจัดการควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ในกรณีนั้นกำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

2. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รวมยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้เสียภาษีไว้แล้วในอีกรัฐหนึ่งนั้นเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจและจัดเก็บภาษีจากยอดกำไรเช่นนั้น และกำไรที่ได้รวมไว้นั้นเป็นกำไรที่ควรจะมีแก่วิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่พึงจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะปรับปรุงภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมตามกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการพิจารณาปรับปรุงเช่นนั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควรและถ้าจำเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญานั้นอาจตกลงซึ่งกันและกัน

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตามเงินปันผลเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในและตามกฎหมายของรัฐนั้นอีกด้วย แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นบริษัทนอกเหนือจากห้างหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นโดยตรงอยู่อย่างน้อยร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าบริษัทที่จ่ายเงินปันผลดำเนินกิจการ อุตสาหกรรม

ข) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นของกรณีอื่นทั้งหมด
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะวางแผนปฏิบัติ เพื่อการใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ด้วยความตกลงร่วมกัน วรรคนี้จะไม่
กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้น

3. ก) คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นเหมืองแร่ หุ้นของผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอย่างอื่น
ที่ไม่ใช่สิทธิเรียงร่อนที่มีส่วนในผลกำไรรวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัทซึ่งจะต้องเสียภาษีในลักษณะทำนองเดียวกับ
กับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข) คำว่า "กิจการอุตสาหกรรม" หมายถึง

1) กิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

(1) การหัตถกรรม การประกอบและการแปรสภาพ

(2) การก่อสร้าง วิศวกรรมโยธา และการต่อเรือ

(3) การผลิตกระแสไฟฟ้า พลังงานจากน้ำ ก๊าซ หรือการส่งน้ำหรือ

(4) การเกษตร การป่าไม้ การประมงและการทำสวน และ

2) กิจการอื่นใดซึ่งมีสิทธิได้รับสิทธิที่ให้ตามกฎหมายของประเทศไทยว่าด้วยการส่งเสริมการ
ลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และ

3) กิจการอื่นใดซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยประกาศให้เป็นกิจการอุตสาหกรรม เพื่อ
ความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

4. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยให้แก่บริษัทซึ่งเป็นผู้มี
ถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนจะได้รับยกเว้นจากภาษีสวีเดนภายในขอบเขตที่ว่าเงินปันผลที่จะได้รับยกเว้นตามกฎหมายสวี
เดนหากบริษัททั้งสอง เป็นบริษัทสวีเดน

5. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับกับเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผล เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญารัฐหนึ่ง ดำเนินธุรกิจของรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐ
นั้น หรือดำเนินการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และ
การถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้นได้เกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐาน
ประกอบการประจำในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ในกรณีบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐ
อีกรัฐหนึ่งนั้นไม่อาจตั้งบังคับภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทนั้น เว้นแต่หากได้จ่ายเงินปันผลเช่นนั้นให้แก่ผู้มีถิ่น

ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือทราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่ได้จ่ายนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และไม่อาจกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้นต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรจะประกอบด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ตาม

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ยภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยธนาคาร บริษัทประกันภัยหรือสถานประกอบการเงินอื่นใด
 - ข) ร้อยละ 25 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยบริษัทอื่นๆ

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะวางแผนปฏิบัติเพื่อใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ด้วยความตกลงกันร่วมกัน

3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 อยู่ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายให้กับรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือธนาคารกลางของรัฐนั้น ให้ได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
4. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมียกประกันจำนองหรือไม่ และไม่จะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้รวมทั้งค่าพรีเมียมและรางวัลอันเกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น เบี้ยปรับสำหรับการจ่ายที่เกินกำหนดจะไม่ถือว่าเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้
5. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากดอกเบี้ย เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญ
 - ก) สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำ หรือเกี่ยวข้องกับ
 - ข) การขายหรือกิจกรรมธุรกิจประเภทอื่นๆ ที่อ้างไว้ในวรรค 2 ของข้อ 7ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ดอกเบ็ชจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งถ้าผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตามในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายดอกเบ็ช ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐใดรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบ็ชขึ้น และ ดอกเบ็ชนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ดอกเบ็ชเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐ ซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่

7. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ดอกเบ็ชที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลแห่งการจ่ายดอกเบ็ชแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้นบทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ตามควร

ข้อ 12

คำสิทธิ

1. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิ ภาษีที่เก็บจะไม่เกิน ร้อยละ 15 ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะกำหนดขอบเขตการใช้บังคับโดยความตกลงร่วมกัน

3. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้อยู่ในข้อนี้หมายถึงการจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนสำหรับการจำหน่ายหรือจากการใช้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปกรรม หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ หรือฟิล์มหรือเทปสำหรับการกระจายเสียงทางวิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง ผังสูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรมพาณิชย์กรรมหรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์

4. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านทางสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับคำสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ

ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ หรือเกี่ยวกับ

ข) การขายหรือการประกอบธุรกิจอย่างอื่นที่เป็นไปตามบทบัญญัติของข้อ 7 วรรค 2

ในกรณีเช่นนี้จะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. คำสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐนั่นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตามกรณีบุคคลผู้จ่ายคำสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่ต้องจ่ายคำสิทธินั้นและคำสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น คำสิทธิเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่
6. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนคำสิทธิที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อเสนอสันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงิน ซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่าย และผู้ได้รับผลประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ตามควร

ข้อ 13

ผลได้จากกรจ่ายหมายทรัพย์สิน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากการจ่ายหมายสังหาริมทรัพย์ที่กล่าวไว้ในข้อ 6 และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ผลได้จากกรจ่ายหมายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
3. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจ่ายหมายเรือ หรืออากาศยาน ที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศหรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้น
4. ผลได้จากกรจ่ายหมายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1 2 และ 3 ของข้อนี้ และวรรค 3 ของข้อ 12 ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จ่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
5. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 4 อยู่ ผลได้จากกรจ่ายหมายหุ้น หรือสิทธิที่คล้ายกันในบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินที่ได้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้เงินได้เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ก) ถ้าผู้นั้นมีอยู่ซึ่งฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น ในกรณีเช่นนั้น รัฐอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้เฉพาะจากเงินได้ที่ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น หรือ

ข) ถ้าการอยู่ของผู้นั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเท่ากับหรือเกินกว่า 90 วัน ในระยะเวลา 12 เดือนใดๆ ในกรณีเช่นนั้นรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้เฉพาะจากเงินได้ที่ผู้นั้นได้รับการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

ค) ถ้าค่าตอบแทนจากการประกอบกิจกรรมของผู้นั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น หรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมโดยเฉพาะถึงกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16 18 19 20 และ 21 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกันนอกเหนือจากเงินบำนาญที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้น ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้ามีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 อยู่ ค่าตอบแทนที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับจ้างแรงงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐกล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

ก) ถ้าผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกัน ไม่เกินกว่า 183 วันในช่วง 12 เดือนใดๆ และ

ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ

ค) ค่าตอบแทนนั้นไม่ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมิอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนได้รับค่าตอบแทนที่เกี่ยวกับการทำงานในอากาศยานที่ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยสมาคมคมนาคมทางอากาศสายการบินสแกนดิเนเวียน แอร์ไลน์ ซิสเต็ม (เอส เอ เอส) ค่าตอบแทนเช่นนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศสวีเดน

ข้อ 16

ค่าป่วยการกรรมการและค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูง

1. ค่าป่วยการกรรมการและการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูงในบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

เงินได้จาก การประกอบอาชีพทางการแสดงและการกีฬา

1. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ ศิลปินวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลซึ่งตนได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ในกรณีที่เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลของนักแสดงหรือนักกีฬามีได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาเอง แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 14 และ 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้กระทำอยู่
3. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 และ 14 ในกรณีที่กิจกรรมต่างๆ ซึ่งได้กล่าวไว้ในวรรค 1 ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจเช่นว่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านั้นขึ้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นแต่วิสาหกิจนั้นได้รับการสนับสนุนเป็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมเช่นนั้นขึ้น โดยกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับแก่ค่าตอบแทน กำไร เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินได้ที่คล้ายคลึงกันที่ได้รับจากกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญานี้ได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการใดๆ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 18

งานรัฐบาล

1. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐผู้ทำสัญญานั้นเองหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการให้บริการได้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญานั้นและบุคคลผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นผู้ซึ่ง

(1) เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญานั้น หรือ

(2) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการนั้น

2. ก) เงินบำนาญใดๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐผู้ทำสัญญานั้นหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้น

ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15 16 และ 21 จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนและเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจซึ่งดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ 19

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเพียงความมุ่งประสงค์ เพื่อ

ก) ศึกษา ณ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยหรือโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการรับรอง หรือ

ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาชีพ หรือการค้า หรือ

ค) การศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล จากองค์การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือสถาบันการศึกษา

จะได้ยกเว้น ภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกที่เก็บจาก

- (1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรมของผู้นั้นเอง และ
- (2) พูน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัล และ
- (3) เงินได้ซึ่งบุคคลนั้นได้รับจากการจ้างงานจากการกระทำในรัฐนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าเงินได้นั้นจะต้องไม่เกิน 15,000 สวีดิช โครนเนอร์หรือจำนวนที่เท่ากับเงินบาทไทยในปีปฏิทินใดๆ หรือเท่ากับจำนวนอื่นที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป

ข้อ 20

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง โดยทันทีก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการ ณ สถาบันการศึกษาเช่นว่านั้น จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น สำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการวิจัยดังกล่าวนี้
2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินได้จาก การวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นว่านั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อสาธารณประโยชน์และมีไว้เพื่อประโยชน์บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบุคคลกลุ่มใดหนึ่งเป็นสำคัญ

ข้อ 21

เงินได้อื่น

1. บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อบทก่อนๆ ของอนุสัญญานี้จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
2. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช่บังคับกับเงินได้นอกเหนือจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้ในวรรค 2 ของข้อ 6 ถ้าผู้รับเงินได้ดังกล่าวนี้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ดำเนินธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐหนึ่งนั้น หรือดำเนินการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ จากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ ณ ที่นั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้ที่ได้จ่ายไปนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำดังกล่าว ในกรณีเช่นนั้นจะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 บรรดาเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อบทของอนุสัญญานี้ และเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 22

กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

1. ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ กรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับยกเว้น หรือได้สิทธิลดหย่อนภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งการยกเว้นหรือการลดหย่อนที่คล้ายคลึงกันจะใช้บังคับกับกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งของผู้ตาย ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์คนเดียวหรือหลายคนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก อย่างไรก็ตาม การยกเว้นหรือลดหย่อนเช่นนั้นจะใช้บังคับกับส่วนของเงินได้หรือทุนซึ่งผู้รับประโยชน์มีสิทธิเท่านั้น
2. ในกรณีกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งของผู้ตายได้เสียภาษีจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งตามบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้ ผู้รับประโยชน์ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จะได้รับการลดหย่อนภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นตามบทบัญญัติของข้อ 23

ข้อ 23

การจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อน

1. กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจะยังคงใช้บังคับต่อไปในการเก็บภาษีอากรจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนให้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้
2. ในกรณีของประเทศไทย เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ของประเทศไทยได้รับเงินได้ซึ่งตามกฎหมายของประเทศสวีเดนและตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศสวีเดน ประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นส่วนหักออกจากภาษีไทยที่เก็บจากเงินได้ส่วนนั้น เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศสวีเดน อย่างไรก็ตามการหักเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทยส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้มีการหักตามจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้ ที่ได้รับจากประเทศสวีเดน
3. ในกรณีของประเทศสวีเดน การซ้ำซ้อนของภาษีจะหลีกเลี่ยงดังนี้
 - ก) ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนได้รับเงินได้ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทยและตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย ประเทศสวีเดนจะยอมให้ถือเป็นส่วนหักออกจากภาษีที่เก็บจากเงินได้ ส่วนนั้นเท่ากับภาษีไทยที่ได้ชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้จำนวนนั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายสวีเดนเกี่ยวกับการให้เครดิตสำหรับภาษีต่างประเทศ (ซึ่งอาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นคราวๆ โดยไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญ)

เพื่อการปฏิบัติตามอนุวรรคนี้ กฎต่อไปนี้ให้ใช้บังคับ

- (1) ภาษีไทยที่ได้ชำระเงินปันผลซึ่งไม่ได้รับยกเว้นจากภาษีสวีเดนตามบทบัญญัติของวรรค 4 ของข้อ 10 และได้รับโดยบริษัท ที่มีใจเป็นห้างหุ้นส่วนซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ถือเป็นหนึ่งว่า ได้จ่ายไปในอัตราร้อยละ 25 ของเงินปันผลทั้งสิ้น
- (2) ภาษีไทยที่ได้ชำระจากค่าสิทธิตามบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 12 ไม่ว่าในกรณีใดๆ ให้ถือเป็นหนึ่งว่า ได้จ่ายไปในอัตราร้อยละ 20 ของค่าสิทธิทั้งสิ้น

(3) คำว่า "ภาษีไทยที่ได้ชำระ" ที่ใช้ในอนุวรรคนี้ให้ถือว่ารวมถึงภาษีไทย ซึ่งควรจะต้องชำระถ้ากรายกเว้นจากหรือลดหย่อนของภาษีไทยไม่ได้มีขึ้นตามกฎหมายกระตุ้นใจพิเศษซึ่งมีผลใช้บังคับ ณ วันลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ หรือซึ่งตามความตกลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐอาจประกาศใช้ภายหลังเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ข) แม้จะมีบทบัญญัติของอนุวรรค ก ของวรรคนี้ ในกรณีที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนได้รับเงินได้หรือผลได้ซึ่งตามบทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 หรือวรรค 2 ของข้อ 13 อาจเสียภาษีในประเทศไทย ประเทศสวีเดน จะยกเว้นภาษีให้กับเงินได้หรือผลได้เหล่านั้น โดยมีเงื่อนไขว่าส่วนสำคัญของเงินได้หรือผลได้นั้นๆ เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพอิสระหรือจากกิจกรรมธุรกิจ นอกเหนือจากการจัดการหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่คล้ายคลึงกัน

ค) ในกรณีที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสวีเดนได้รับเงินได้ซึ่งตามบทบัญญัติของข้อ 14 จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศไทยหรือเงินได้หรือผลได้ซึ่งตามบทบัญญัติของอนุวรรคของวรรคนี้ จะได้รับการยกเว้นภาษีสวีเดน ประเทศสวีเดนอาจจะนำรายการเงินได้ ซึ่งจะต้องเสียภาษีเฉพาะในประเทศไทยหรือผลได้ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีสวีเดน ตามลำดับมารวมคำนวณในการกำหนดอัตราภาษีก้าวหน้าของภาษีสวีเดน

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสภาพการณ์เดียวกัน
2. การเก็บภาษีจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะต้องไม่เรียกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจการอย่างเดียวกัน บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะให้ค่าลดหย่อนส่วนบุคคลใดๆ การบรรเทาภาระและการหักลดแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอากรเนื่องมาจากมีสถานะเป็นพลเมืองหรือตามความรับผิดชอบต่อครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
3. เว้นแต่ในกรณีบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 9 วรรค 7 ของข้อ 11 หรือวรรค 6 ของข้อ 12 ใช้บังคับดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และการจ่ายอื่นๆ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดผลค่าอะไรที่พึงเสียภาษีของวิสาหกิจนั้นจะหักลดหย่อนได้ตามเงื่อนไขเดียวกัน เสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายเงินเหล่านั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
4. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของควบคุมทุนทั้งหมด หรือบางส่วน โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษี

อากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

ข้อ 25

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่บุคคลหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ได้แม้จะมีทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐเหล่านั้นหรือถ้าเรื่องราวของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้บังคับของวรรค 1 ของข้อ 24 ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นเป็นคนชาติ กรณีนี้ต้องยื่นภายในสามปี นับจากการบอกกล่าวครั้งแรกของการกระทำที่มีผลให้ต้องเสียภาษี โดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าคนไม่สามารถหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะต้องพยายามแก้ไขข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดที่เกิดขึ้นในเรื่องการตีความหรือการนำอนุสัญญานี้มาใช้บังคับ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหรือกันขจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีต่างๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกัน โดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะปรึกษาร่วมกันในการปรับปรุง ระเบียบการ เงื่อนไข มาตรการ วิธีการที่เหมาะสมให้ทั้งสองฝ่ายปฏิบัติเพื่อความตกลงร่วมกันตามที่บัญญัติในอนุสัญญานี้

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใดๆ ที่แลกเปลี่ยนกันนั้น ให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นและจะเปิดเผยเฉพาะต่อบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การบริหาร) ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บการบังคับจัดเก็บหรือการดำเนินคดีเกี่ยวกับหรือการพิจารณาอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะใช้ข้อสนเทศเพียงเพื่อจุดประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในการพิจารณาของศาลหรือในการตัดสินของศาลได้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะปรึกษากันในการปรับปรุงเงื่อนไข มาตรการ และวิธีการที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศดังกล่าว รวมทั้งกรณีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีอากร
2. ไม่ว่ากรณีใดก็ตามมิให้แปลความบทของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐใดให้

- ก) ดำเนินมาตรการด้านบริหารโดยขัดกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางด้านการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐนั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์หรือวิชาชีพ
หรือกรรมวิธีการค้าหรือข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชน

ข้อ 27

เจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล

ไม่มีข้อความใดๆ ในอนุสัญญานี้กระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่
กงสุลตามหลักทั่วไป แห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การเริ่มใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะได้รับการสัตยาบันและจะทำการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุงสตอกโฮล์มโดยเร็วเท่าที่
จะทำได้
2. เมื่อมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองและบทบัญญัติของ
อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับ
 - ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินที่จ่ายหรือนำส่งให้แก่ผู้มีใหม่เป็นผู้มีถิ่นที่
อยู่ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน
 - ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจาก
วันแรกของเดือนมกราคมถัดจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน
3. ความตกลงระหว่างประเทศสวีเดนกับประเทศไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้และทุน
ลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 1961 จะสิ้นสุดลง และยกเลิกการบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับ

- ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีภายใต้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้ นับจากเวลาที่บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากทุน
- 1) ในประเทศไทย สำหรับภาษีที่ต้องชำระในหรือหลังปีปฏิทินที่สองถัดจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารของอนุสัญญาฉบับนี้
 - 2) ในประเทศสวีเดน สำหรับภาษีที่ได้ประเมินในหรือหลังปีปฏิทินที่สองถัดจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารของอนุสัญญาฉบับนี้

ข้อ 29
การใช้

อนุสัญญาฉบับนี้จะคงใช้บังคับตลอดไปแต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดอาจแจ้งการสิ้นสุดของอนุสัญญาฉบับนี้เป็นลายลักษณ์อักษรผ่านทางทูตให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใดๆ ที่เริ่มต้นหลังจากสิ้นกำหนดระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้เริ่มใช้บังคับ

ในกรณีเช่นนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จะสิ้นสุดผลบังคับ

- ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากที่ได้เสนอการแจ้งการบอกเลิกนั้น
- ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากที่ได้เสนอการแจ้งการบอกเลิกนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามในพิธีการนี้

ทำ ณ กรุงทเพฯ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2531 คู่กันสองฉบับเป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศสวีเดน

พลอากาศเอกสิทธิ เสวตศิลา
(สิทธิ เสวตศิลา)

สเตน แอนเดอร์สสัน
(สเตน แอนเดอร์สสัน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พิธีสาร

ณ เวลาที่ลงนามในอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศไทยและรัฐบาลแห่งประเทศสวีเดน เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ได้ยินยอมตกลงกันว่าทบบัญญัติต่อไปนี้จะประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา

1. ไม่มีอะไรในอนุสัญญานี้จะแปลความหมายเป็นการขัดขวางประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีเงินได้ตามกฎหมายไทย จากกำไรที่ส่งออกหรือจำหน่ายออกจากประเทศไทย โดยสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
2. ตามบทบัญญัติของวรรค 5 และ 6 ของข้อ 5 คำว่า "เกือบทั้งหมด" ที่ใช้เกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมของบุคคลผู้ซึ่งจัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งสำหรับหรือในนามวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสำหรับหรือในนามของวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจ จะแปลความหมายตามหลักต่อไปนี้
 - (1) กรณีบุคคลมีการจัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยตามที่กล่าวถึงข้างต้นใน 1 ปี จะถือว่าบุคคลนั้นจัดหาคำสั่งซื้อเกือบทั้งหมดเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระหว่างปีนั้นถ้า
 - ก) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลนั้นในระหว่างปีมีขึ้นเนื่องมาจากคำสั่งซื้อที่จัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจเช่นนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ หรือ
 - ข) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าสำหรับจำนวนผลรวมทั้งสิ้นของมูลค่าของสัญญาของคำสั่งซื้อทั้งหมดที่บุคคลนั้นจัดหาระหว่างปี มีขึ้นเนื่องจากคำสั่งซื้อที่จัดหาหรือเพื่อในนามของวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ
 - (2) กรณีบุคคลมีการจัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัย ตามที่กล่าวถึงข้างต้นใน 2 ปี จะถือว่าบุคคลนั้นจัดหาคำสั่งซื้อเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องระหว่าง 2 ปี ถ้า
 - ก) ส่วนเฉลี่ยต่อปีใน 2 ปี ของค่าตอบแทนที่เขาได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลผู้นั้นสำหรับการจัดหาคำสั่งซื้อเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจเช่นนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ มีจำนวนเท่ากับร้อยละ 75 หรือมากกว่าของส่วนเฉลี่ยต่อปีของผลรวมของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลนั้นในระหว่าง 2 ปีนี้ หรือ
 - ข) ส่วนเฉลี่ยต่อปีของจำนวนผลรวมของมูลค่าสัญญาทั้งสิ้นของคำสั่งซื้อในระหว่างสอง

ปีที่บุคคลนั้นจัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ มีจำนวนเท่ากับ ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของส่วนเฉลี่ยต่อปีของจำนวนผลรวมของมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อที่บุคคลนั้นหาในระหว่าง 2 ปีนั้น หรือ

- ก) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลนั้นในระหว่างปีที่ 2 มีขึ้นเนื่องจากคำสั่งซื้อที่จัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ หรือ
- ง) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของจำนวนผลรวมทั้งสิ้นของมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อทั้งหมดที่บุคคลนั้นจัดหาระหว่างปีที่ 2 มีขึ้นเนื่องจากคำสั่งซื้อที่จัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ

(3) กรณีบุคคลมีการจัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัย ตามที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นจำนวน 3 ปี หรือมากกว่า จะถือว่าบุคคลนั้นจัดหาคำสั่งซื้อเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องในระหว่างปีที่ผ่านมา ถ้า

- ก) ส่วนเฉลี่ยต่อปีใน 3 ปีที่แล้วของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลนั้นเป็นการจัดหาคำสั่งซื้อเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ มีจำนวนเท่ากับร้อยละ 75 หรือมากกว่าส่วนเฉลี่ยต่อปีใน 3 ปีนี้ของผลรวมของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลนั้น
- ข) ส่วนเฉลี่ยต่อปีใน 3 ปีที่แล้วสำหรับจำนวนรวมของมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อที่บุคคลนั้นจัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ มีจำนวนเท่ากับร้อยละ 75 หรือมากกว่าของส่วนเฉลี่ยต่อปีของจำนวนรวมทั้งสิ้นของมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อทั้งหมดที่บุคคลนั้นจัดหาในระหว่าง 3 ปีที่ผ่านมา หรือ
- ค) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของค่าตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับหรือที่เกิดขึ้นแก่บุคคลผู้นั้นระหว่างปีก่อนหรือปีก่อนหน้านั้น มีขึ้นเนื่องจากคำสั่งซื้อที่จัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจหรือวิสาหกิจอื่นๆ หรือ
- ง) ร้อยละ 75 หรือมากกว่าของมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อทั้งหมดที่บุคคลนั้นจัดหาได้ระหว่างปีก่อนหรือระหว่างปีก่อนหน้าปีก่อนมีขึ้นเนื่องจากคำสั่งซื้อที่จัดหาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจหรือวิสาหกิจอื่นๆ

(4) คำว่า "ค่าตอบแทน" ที่ใช้ในวรรคนี้หมายถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการทุกประเภทของการจัดหาคำสั่งซื้อ

(5) เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณส่วนเฉลี่ยตาม (2) และ (3) กฎเกณฑ์เหล่านี้ให้ครอบคลุมเช่นเดียวกันกับค่าตอบแทนและมูลค่าสัญญาของคำสั่งซื้อที่จัดหาระหว่าง 2 ปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้าปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่บัญชีนิติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาเริ่มมีผลใช้บังคับ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามในพิธีสารนี้

ทำ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2531 คู่กันสองฉบับเป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศสวีเดน

พลอากาศเอกสิทธิ เสวตศิลา

สเตน แอนเดอร์สสัน

(สิทธิ เสวตศิลา)

(สเตน แอนเดอร์สสัน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ